

KUSURSUZLUK

Vincenzo Latronico 1984 yılında Roma'da doğdu. Milano Üniversitesi'nde felsefe okudu. George Orwell, Oscar Wilde, F. Scott Fitzgerald, Alexandre Dumas gibi birçok yazarın kitaplarını İtalyancaya çevirdi. Sanat eleştirileri de yazan Latronico Milano'da yaşıyor. *Kusursuzluk* dördüncü romanı.

Meryem Mine Çilingiroğlu (1977, İstanbul) İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nden mezun olduktan sonra yüksek lisans eğitimini aynı üniversitenin İtalyan Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı'nda tamamladı. Venedik Cà Foscari Üniversitesi'nin uzaktan eğitim kapsamında gerçekleştirdiği ITALS, Yabancı Dil Olarak İtalyanca Eğitimi Vermek adlı yüksek lisans programını bitirdi. Duke (Durham, ABD), Yeditepe ve İstanbul üniversitelerinde İtalyanca Okutmanı olarak çalıştı. Elena Ferrante, Francesco Alberoni, Giorgio Agamben, Alice Taşçıyan, Margaret Mazzantini, Melania G. Mazzucco, Edmondo de Amicis, Italo Calvino ve Eugenio Borgna gibi yazarların kitaplarından çeviriler yaptı.

VINCENZO LATRONICO

Kusursuzluk

Roman

İtalyancadan çeviren
Meryem Mine Çilingiroğlu

YAPI KREDİ YAYINLARI

*Questo libro e' stato tradotto grazie a un contributo del
Ministero degli Affari Esteri e della Cooperazione Internazionale Italiano.*

*Bu kitap çeviri hakları konusunda İtalyan Dışışleri ve
Uluslararası İşbirliği Bakanlığının desteğini almıştır.*

Yapı Kredi Yayınları - 6759
Edebiyat - 1897

Kusursuzluk / Vincenzo Latronico
Özgün adı: **Le Perfezioni**
İtalyancadan çeviren: **Meryem Mine Çilingiroğlu**

Kitap editörü: **Darmin Hadzibegović**
Düzeltili: **Filiz Özkan**

Kapak tasarımı: **Nahide Dikel**
Sayfa tasarımı: **Mehmet Ulusel**
Grafik uygulama: **Hasan Fırat**

Baskı: Asya Basım Yayın Sanayi Tic. Ltd. Şti
15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/B Güneşli - Bağcılar / İstanbul
Telefon: (0 212) 693 00 08
Sertifika No: 52508

Çeviriye temel alınan baskı: Bompiani, Milano ve Firenze, 2022
1. baskı: İstanbul, Şubat 2026
ISBN 978-975-08-6753-8

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş., 2025
Sertifika No: 44719

Copyright © 2022 by Vincenzo Latronico
Bu kitabın telif hakları The Italian Literary Agency ve
AnatoliaLit Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

Bütün yayın hakları saklıdır.
Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
İstiklal Caddesi No: 161 Beyoğlu 34433 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 Faks: (0 212) 293 07 23
<https://www.yapikrediyayinlari.com.tr>
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
facebook.com/yapikrediyayinlari
instagram.com/yapikrediyayinlari
x.com/YKYHaber

Alma için

“Gerçek hayat, bilmek istedikleri, yaşamak istedikleri hayat oradaydı.”
Georges Perec, *Şeyler*

Şimdi

Gün ışığı cumbadan odaya süzülüyor, tropikal devetabanının girintili çıkıntılı, bulutu andıracak kadar geniş yapraklarını zümrüt yeşiline boyuyor, bal rengi kalın şeritli parkeye yansıyor. Devetabanının sapları İskandinav tarzı küçük koltuğun arkalığına hafifçe değişiyor; koltuğun üstüne sırtı yukarı bakan bir dergi bırakılmış. Bitkinin parlak yeşilini, dergi kapağının kırmızısını, koltuk döşemesinin petrol yeşilini ve zeminin açık hardal rengini duvarların kirli beyazı iyice öne çıkarıyor; görüntünün kıyısında köşesinde kalmış halının açık rengi duvarların rengiyle uyumlu.

Bir sonraki fotoğrafta bina dışarıdan görünüyor: Art Nouveau tarzı bir apartman, betondan ayıpençesi yaprakları ve turuncuillerle bezeli kornişler. Ön cephenin beyazı fosforlu grafitlerin, afiş kalınlıklarının, kazınmış boyaaların altından ancak şöyle bir seçiliyor; giriş katındaki kapının alçılı kemeri katmerli kir yüzünden hemen hiç fark edilmiyor. Yirminci yüzyıl başlarının lüksüyle şimdiki zamanın pütür pütür pisliği, hafif erotik bir havayla, özgür ve dekadan bir ortamda iç içe geçiyor. Bir iki pencere rengi solmuş sunta levhalarla örtülü ama diğerlerinin arkasından bitkiler ve ışık öbekleri seçiliyor. Bir balkondan sarkan sarmaşık şelale misali kaldırıma doğru iniyor.

Mutfakta göz alıcı, parlak, dikdörtgen karolar; kalın ahşap mutfak tezgâhı; İngiliz usulü tezgâh üstü seramik evye; içlerine pirinç ve tahıl ve baharat ve kahve konmuş eczane tarzı kavanozların dizili olduğu kapaksız dolaplar; lacivert-beyaz mineli tabaklar; üzerlerine demir döküm tencerelerin ve zeytin ağacından yapılmış kepeçelerin asılı olduğu mutfak askısı. Tezgâhtaysa parlak yüzeyli çelik kettle ve Japon çaydanlık, kırmızı renkli blender. Pencere pervazında, içinde ıtırılı bitkilerin bulunduğu küçük toprak vazolar: Fesleğen, nane, frenksoğanı ve bunların yanı sıra yabani kekik, mercanköşk, maydanoz, dereotu. Eski bir mermer masa, bir okuldan kurtarılmış sandalyeler. Duvara monte edilmiş, bir arokaryayı gösterir litograf baskı ile savaş zamanlarına ait bir İngiliz afişinin röprodüksiyonu arasında yer alan akordeon tarzı bir lamba masayı aydınlatıyor.

Ardından oturma odası görülüyor. Bakımı kolay, kocaman bitkilerden yana zengin bir mekân. Cumbanın camekânlı bölmesinde bitkiler: Parlak yapraklarını yanlara doğru uzatan görkemli devetabanı; büyük bir çimento vazoda boylamasına büyüyen ficus lyrata; iç mekâna uygun cinsten sarmaşık, peperomia, parkeye dek sarkan iç içe geçmiş tespilh çiçeği ve para çiçeği dolusu iki raf. Bir köşede, küçük tabureler ve ters çevrilmiş sebze meyve sandıklarıyla yapılmış dekorda filkulağı, devasa sütleğen, gövdesi tiftik tiftik philodendron, starlıçe ve difenbahyayla dolu adeta küçük bir orman. Cam kapının ötesinden balkon seçiliyor, balkonda iki sandalye, üzerinde porselen bir kül tablası bulunan bir sehpa, asılı ışık zinciri.

Karşı açıdan bakınca oturma odasının geri kalanı görülüyor: Alçak bir kanep ve İskandinav tarzı küçük bir koltuk – maun, yuvarlak hatlı, petrol rengi, saf pamuk; başak desenli tüvit örtü; gece mavisi rengi kumaş elektrik kablosuna bağlı flamanlı ampul; siyah metalik bir sehpa ve üzerinde yığınla eski *Monocle* ve *New Yorker* sayısı, pirinç mumluk, ağzına kadar meyve dolu cam kâse. Ve açık raflı bir dolap, bölmelerinde cam içinde çoğaltılmış bitkiler (kurdele çiçeği, köklenmiş avokado çekirdeği); bir pikap, alt rafa konmuş düğmeli bir amplifikatör ve ona bağlanmış iki yer hoparlörü; üstte LP koleksiyonu, seçkin parçalar kapakların ön yüzü görülecek şekilde yerleştirilmiş: *In Rainbows*'un sınırlı sayıdaki edisyonlarından biri, Kraftwerk'in orijinal bir kopyası. Gölgesi minik bir ele benzeyen dragon çiçeği. Bir Primavera Sound afişi.

Oturma odasının tamamını geometrik deseni zarif, kum rengi bir Berberi halısı kaplıyor. İki yanda, duvarları simetrik olarak bölen, fıstık yeşili boyası yer yer hâlâ görülen, eski ahşaptan çift kanatlı kapılar var. Kapılar kapalı, bu da pek devasa sayılamayacak ortama rahat ve derli toplu, neredeyse sıkışık bir hava veriyor. Bir kış akşamı loş ışıkta kısık sesle sohbet edilecek cinsten bir oturma odası. Ama bir sonraki görüntüde ağzına kadar açılmış dört kapı kanadı lineer parke şeritlerinin simetrisiyle vurgulanmış bir hiza perspektifi ortaya koyuyor.

Soldaki oda iki kişilik bir çalışma odası. Saç tokası ayaklı, beyaz lake cilalı kocaman beyaz bir çalışma masası simetrik iki bölmeye ayrılmış; bölmelerden her birinde monitör ve kablosuz klavye, terazi model bir lamba, bir çift pasparlak, dolgulu kulak üstü kulaklık. Bir tarafta 70'ler tarzı bir ofis sandalyesi, ayağı renkli, yüksekliği

ayarlanabilir, eyeri kavisli; diğer taraftaki ahşap, ergonomik diz destekli, kumaşı siyah. Bir duvar raf dolu, raflarda İngilizce ağırlıklı roman ve grafik romanlar, aralarına belli bir düzenle resimli kalın ciltler yerleştirilmiş: Noorda ve Warhol üzerine monografiler, Tuftes'nin infografikler serisi, Taschen yayını bir tipografi tarihi ve Milano'daki binaların girişiyle ilgili bir cep kitabı. Kitap tutucu yerine beton kavanozlarda küçük küçük etli bitkiler, bir analog fotoğraf makinesi, bazı kutu oyunları: Scrabble, Risk, Catan. Bir köşede router ve A3 yazıcı seçilir gibi oluyor.

Banyo tek bir resimde görülüyor, ışık içeriye sadece küçük küçük bir pencereden geliyor ama bütün yüzeyler parlak olduğundan içerisi aydınlık. Perdenin briz çubuğundan aşağı sarkan büyük sarmaşık, küvetin dışını da kaplayan yerdeki mozaik fayansların parlak yeşiliyle uyum içinde. Yana kaydırılarak açılıp kapanan silindirik şeklindeki küçük dolabın üstünde küçük bir şişe ve güzellik ampulü dizisi var, her biri farklı olsa da etiketleri birbirine benziyor, beyaz ya da pembemsi ya da açık gri renkteler, markaların adı ince ve düz fontla yazılmış.

Oturma odasının tam karşısında yatak odası var. Normalden iki kat yüksek çift kişilik bir döşek, bir tatami şiltesinin üstünde. Şişkin dört yastık yatak başlığını örtüyor, yorgan antika bir örtüyle kaplı; yastık kılıfıyla çarşafın ham keteni, duvarların beyazı, tataminin mat sarısı kromatik bir bütün sağlıyor. İki tane ışık noktası var: İnce metal silindirlerden gelen led ışıklar. Bir seyahat sandığının iki yanına simetrik yerleştirilmiş iki dilsiz uşak; bir köşede, dambılın ve esneme bandının hemen yanında rulo halinde bir yoga matı. Görüntülerin hepsi iyi fokuslanmış ve gayet aydınlık ama yatak odasının fotoğraflarından biri karanlık, perdeler çekili, geç saatte uyanınca güneş tepede olur da gün ışığı perdelerden turuncu turuncu içeri süzülür ve duvarlar çizgi çizgi olur ya, işte öyle; kim bilir, günlerden belki pazar, belki de değil.

Bu görüntülerin vaat ettiği hayat parlak ve yoğun, kolay bir hayat.

Bu hayatta baharları ve yazları doğudan gelen güneşin tadını çıkarmak için kahve balkonda içiliyor, bir yandan da tablet ekranından *The New York Times*'taki başlıklara ve sosyal medyadaki yeniliklere göz atılıyor. Burada bitkilere su vermek de, yoga da, çeşitli tahıllarla zenginleştirilmiş kahvaltı da günlük rutinin bir

parçası. Laptoptan çalışılıyor elbette ama bir memurun değil de bir ressamın ritmiyle: Masa başındaki sıkı bir konsantrasyon hamlesini bir gezinti, proje önerisinde bulunan bir arkadaşla görüntülü görüşme, sosyal medyada bir iki sohbet, hemen arka sokaktaki organik pazara kısa bir ziyaret izliyor. Günler uzun – çalışma saatleri en nihayetinde bir memurunkinden daha fazla muhtemelen. Ama memuriyetekinin aksine burada saatler sayılmıyor çünkü bu hayatta iş önemli bir rol oynasa da baskı ya da şantajla dönüşmüyor. Aksine: Burada iş bir kişisel gelişim kaynağı, yaratıcı bir itki, keyif ezgisinin fonda işitilen ritmi.

Ama bu, binbir ayrıntı sayesinde sevincin de net bir zemin edindiği bir hayat aynı zamanda. Uzun günleri, barda aperitif yudumlamak ya da dışarıdaki soğuğa inat içerideki sıcaklığın keyfini çıkararak kanepede kıvrılıp bir derginin sayfalarını karıştırmak için yapılan bir saatlik zorunlu bağlantı kesintisi izliyor. Güzelliğe ve keyfe gösterilen özen günlük hayata tamamen sinmiş gibi görünüyor.

Bu, mutlu bir hayat; hiç olmazsa dayalı döşeli dairenin ilaındaki fotoğraflara bakılırsa öyle görünüyor. Daire günde yüz on sekiz avroya, kısa dönemli olarak kiralanıyor; bu fiyata, vergi dairesi İrlanda'da bulunan Fransız taşeron şirketinin web sitesi üzerinden ödenen Ukraynalı temizlik görevlisinin ücreti, ofisleri California'da, vergi dairesi Hollanda'da bulunan turistik kiralama platformunun komisyonu, ofisleri Seattle'da, Avrupa iştirakçisi Lüksemburg'da bulunan dijital ödeme işletmesinin komisyonu ve Berlin konaklama vergisi dahil değil.

Şimdinin Hikâyesi

Gerçeklerle görüntüler birbiriyle her zaman tam örtüşmüyordu.

Sabahın ilk saatlerinde çoğu zaman örtüşüyorlardı gerçi. Uyanıklarında, perdelerden süzülen belli belirsiz ışıkla çizgi çizgi olmuş duvarları görmek onları keyiflendiriyordu. Bir önceki günün kıyafetleri dilsiz uşaklara asılı oluyordu. Geceleyin şarj olmuş akıllı telefonları açık ve tozlu bir kitabın üzerinde ışıldayan birer dikdörtgene benziyordu. E-mail'lerine ve sosyal medyaya yataktan bakıyorlardı, dokunmatik ekranın aydınlatmasıyla yüzleri maviye çalıyordu ve Berlin'de yaşayan genç profesyonel bir çift gibi görünüyorlardı, ki öyleydiler de zaten.

Ne var ki oturma odasına ayak basar basmaz o kesinlik, tıpkı bir cep telefonunun başta net gelip de şebeke çekmeyince gitgide cılızlaşan sesi gibi, aşınmaya başlıyordu.

Bitkilerin yaprakları daima pütür pütür bir kir tabakasıyla kaplıydı, parlak olduklarından sanki daha da çabuk kir tutuyorlardı. Doğrudan gelen ışık içerideki toz bulutunu aydınlatıyordu, bu da daireye yıllardır kapalı kalmış yerlere has sağlıksız bir hava veriyordu, ne var ki kışın içeriği havalandırmak zordu çünkü pencereler eski, kaloriferler de orantısız derecede küçüktü. Çift camlar onların hemen hiçbir zaman sahip olmadıkları bir sabır ve temizlik azmi istiyordu ve çoğu zaman güneş vurunca, bahar yerini yaza bırakmak üzereyken, gitgide artan beyazımsı gölgeler, öbek öbek lekeler seçiliyordu.

İkili çalışma ortamının dayattığı simetri tercihleriyle bire bir örtüşmüyordu çünkü Tom çoğunlukla kanepeden çalışıyordu ve Anna'nın kupaları, post-itleri ve tükenmez kalemleri kısa sürede tüm masayı kaplıyordu; kaldı ki zaman kazanmak için ara ara öğle yemeğini de o masada yiyor, laminant yüzeyde yağ lekeleri bırakıyorlardı. Sadece iki kişi olduklarından bulaşık makinesini nadiren kullanıyorlardı, bu yüzden mutfak yüzeyini kaplayan plastik bir bulaşıklık almaları gerekmişti. Eski bir havlu daha şimdiden şişmeye başlamış ahşabı sudan koruma işlevi görüyordu.

Bir de her yerde şeyler vardı: Kablolar, fişler, bisiklet pompası, Alman bürokrasisine has bitmez tükenmez bir form ve ihtar yağ-

murı, uçuk merhemi, mendil paketleri, kullanılmış mendiller, çamaşır makinesinde lime lime olmuş mendil parçacıkları, keçe tabanlıklar, güneş gözlüğü kılıfı, diğer tekinin ortaya çıkacağını umdukları yetim eldiven teki, kördüğü olmuş kulaklıklar. Girdikleri odalara göz atıp, henüz uyku mahmuru bir halde yarı kapalı gözlerle bu şeyleri bir an için yokluyorlardı ve listedeki her bir maddede artmaya yüz tutan, gerginlikten ziyade neredeyse iç sıkıntısı sayılabilecek fiziksel bir rahatsızlık duyuyorlardı.

Yerinde olmayan her nesne, her salaşlık göstergesi görüş alanlarını gün boyunca kaplıyor, odaklanmalarını engelliyordu. Bir görüntülü aramadan sonra ya da zahmetli bir e-mail'in ardından başlarını kaldırıyor ve kendilerine dışarıdan bakıyorlardı –yemek artıkları ve buruşturulmuş kâğıtlarla çevriliydiler, bornoz İskandinav koltuğun üzerindeydi– ve kendilerini yetişkin dünyasında yaşayan sahtekârlar, görüntülü aramada kamera daha geniş bir açığa sahip olsa ayıpları ortaya çıkacak düzenbazlar gibi hissediyorlardı.

Bu kadar içler acısı bir şekilde gereksinim duydukları şey düzen değildi. Daha derin ve asli bir şeydi. Dilini bilmedikleri bir ÷lgede yaşıyor, istedikleri yerden, istedikleri zaman çalışıyor, büyük ölçüde müşterilerinin kaprislerine, sosyal medyadaki bağlantılarına bağlı akışkan bir işle geçiniyorlardı. Etraflarında yer alan, seçtikleri ve yarattıkları, içinde uyudukları ve çalıştıkları ortam kim olduklarına dair yegâne somut göstergedydi. O ev ve o eşyalar sadece kişiliklerine uygun düşmekle kalmıyordu, kişilikleri için bir dayanak noktası işlevi de görüyor, farklı bir perspektiften (bir önceki neslin normlarına göre) bakınca kırılğan gibi duran hayat tarzlarının sağlam olduğunu onlara kanıtıyordu. Kargaşa aslen neşeli, yaratıcı olabilecek bir şeydi ama o bağlamda geçiciliğin bir semptomu gibi duruyordu.

Bu düşünce ortalığa çekidüzen vermeden önce akıllarından her defasında boylu boyuna geçmese de güne daireyi hamaratlılıkla fabrika ayarlarına geri getirerek başladıklarında fon müziği işlevi görüyordu. Kahvenin olmasını beklerken odanın köşelerindeki ışıkları yakıyor, kanepelerini kabartıyor, başak motifli yatak örtüsünü katlıyor, büyük kâsenin dibindeki çürük meyveleri ayıklıyor, kupaları yıkıyor ya da bulaşık makinesinin içine saklıyorlardı. Kahvaltuya oturduklarında her şey olması gerektiği gibi oluyordu ve pırıl pırıl on dakika boyunca sosyal medyadaki, gazetelerin ana-

sayfalarındaki haberlere göz atıp kahvelerini yudumlıyor ve güne başlamaya hazır olduklarını hissediyorlardı.

Ama öğle yemeği saatinde o parlak düzen binbir küçük ihtiyaç darbesiyle (posta, soğuk algınlığı, acil bir telefon) ufalanmaya başlıyordu bile; sanki gerçeklik kendi üstünlüğünü yeniden elde edebilmek için onlara savaş açıyordu.

Senede iki üç kez daha hararetle temizlik yapıyorlardı. O zamanlarda –bayram tatili için ya da kuzey rüzgârının şiddetinden kaçmak için ülkelerine döndüklerinde–, bilhassa da kendilerine akıl almaz gelen paralara, alt kiracı buluyorlardı. Dairelerini genellikle kenti deneyimlemeye hevesli, çoğu zaman kendi memleketlerinden gelen turistler tutuyordu ve bu misafirler, anahtarlarla birlikte candanlık ve seçkinlik emsali restoran ve pazarların listesini de teslim alıyorlardı. Zaman zamansa daireyi kente taşınmak üzere olan ve daha kalıcı bir düzen kurana dek bir yer arayan kişiler tutuyordu. Bu vesileler Anna'yla Tom'a her defasında doğru seçimde bulduklarını hatırlatıyordu. Kente taşınmaya niyetli olan misafirlerini e-mail'le fiyatların epey bir yükseldiği konusunda uyarıyorlardı. Sürekli kira için karmaşık belgelere ve iyi seviyede Almancaya ihtiyaç vardı. Misafirlerin online gurbetçi grubuyla iletişime geçmelerini sağlıyor, kalacak başka bir yer bulduklarında onları ara ara bir şeyler içmeye davet ediyorlardı. Bu kişiler alt kiracılık silsilesine ve ilk kışa dayanıp da kentte kalırlarsa bazen Anna'yla Tom'un arkadaş grubuna katılıyorlardı.

Geliş nedenleri ne olursa olsun misafirlerin, uğruna onca para akıttıkları şeyi elde etmeleri can alıcı önem taşıyordu çünkü Anna'yla Tom'un gelecekteki kazanç olanakları onların memnuniyetine bağlıydı. Böylelikle de Berlin'den ayrılmadan önce gerçekliği islah edip görüntülerle örtüştürmeye saatlerini ayırıyorlardı.

Bu işlemlerin büyük bir kısmı akşam gerçekleşiyordu çünkü sabah erkenden kalkan ekonomik tarifeli uçuşlarla gidiyorlardı. İş günü bitip de valizleri kapattıklarında, hayata dair her artığı daha sonra tavan arasına kaldıracakları büyük polikarbonat kutulara tıkiyorlardı. Faturaları ve ayakkabıları, güzellik ürünlerini ve normalde kullandıkları tekli tabakları, ne var ne yoksa hepsini kutulara tikiyorlardı. Misafirlere sadece beyaz-lacivert mineli tabakları bırakıyorlardı. Bardakları mutfak raflarına diziyor, müsvedde kâğıtlarını kaldırıp masada sadece meyve kâsesini ve simetrik